

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

92. Sanata[m] sabbato mulierem co[n]tracta[m], Princeps Synagogæ
ægrè ferens reprehe[n]ditur, & regnu[m] Dei grano sinapis atque
fermento co[m]paratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

S. Matthæus S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

turris in Silœ, & occidite eos: putatis quæ
& ipsi debitores fuerint præter oës ho-
mines habitates in Ierusalæ? Nō, dico vo-
bis: sed si pœnitentiā nō habueritis, oës
similiter peribitis. Dicebat aut̄ hâc simi-
litudinē, Arborē fici habebat quidā plâ-
tata in vinea sua: & venit querēs fructū
in illa, & non inuenit. Dixit aut̄ ad cul-
torē vineæ, Ecce anni tres sunt ex quo
venio querēs fructū in fculnea hac: &
nō inuenio. Succide ergo illam: vt quid
etiā terrā occupat? At ille respôdens di-
cit illi, Domine, dimitte illâ & hoc anno
vsque dum fodâ circa illâ, & mittâ ster-
cora, & si quidē fecerit fructum: sin au-
tem, in futurum succides eam. * 92.

C A P. 92. Sanatum Sabato mulierem contractam principi Synagogæ egræste-
rens reprehenditur, & regnum Dei grano finapis atque fermento
comparatur. Lut. 13. * 91.

S. Matthæus S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

Erat autem docens in synagoga eorū
sabbathis. Et ecce mulier quæ habe-
bat spiritum infirmitatis annis decē &
octo: & erat inclinata, nec omnino po-
terat sursum respicere. Quam cùm vide-
ret Iesus, vocavit eam ad se, & ait illi,
Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et
imposuit illi manus, & confessim ere-
cta est, & glorificabat Deū. Respondens
autē archisynagogus, indignas quia sab-
batho curasset Iesus, dicebat turbe, Sex
dies sunt in quibus oportet operari. in
his ergo venite, & curamini: & non in
die sabbathi. Respôdes autē ad illū Do-
minus dixit, Hypocrita, vñusquisq; ve-
strum sabbatho non soluit bouē iuuū aut
asinum à præsepio, & ducit ad aquare?
Hâc aut̄ filiā Abrahæ, quā alligauit sata-

S. Mattheus S. Mattheus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

nas, ecce, decē & octoannis, nō oportuit
solui à vinculo isto die sabbathi? Et cūm
hæc diceret, erubescerat oēs aduersarij
eius: & omnis populus gaudebat in vni
uersis que gloriose siebat ab eo. Dicebat
ergo, Cui simile est regnū Dei, & cui simi
le æstimabo illud? Simile est grano sina
pis, quod acceptū homo milit in hortū
lūnum, & crevit: & factū est in arborem
magnā, & volucres cæli requieuerūt in
ramis eius. Et iterum dixit, Cui simile
æstimabo regnum Dei? Simile est fermē
to, qđ acceptū mulier abscondit in farinę
sata tria; donec fermētaretur totū.* 93.

CAP. 93. Angustā porta intrandum esse in regnum cœlorum. LUC. 13.* 92.

S. Mattheus S. Marcus.

S. Lucas.

S. Iohannes.

ET ibat p ciuitates & castella docēs, &
iter faciēs in Ierusalē. Ait aut̄ illi qui
dā, Domine, si pauci sunt qui saluantur?
Ipse aut̄ dixit ad illos, Cō: édite intrare
p angustā portā: quia multi, dico vobis,
quærēt intrare, & nō poterūt. Cūm aut̄
intrauerit pater familiās, & clauerit o
stiū, & incipietis foris stare, & pulsare
ostīū, dicētes, Dñe aperi nobis: & respō
dēs dicet vobis, Nescio vos vnde sitis:
tūc incipietis dicere, Māducaūimus co
rā te & bibimus, & in platēis nostris do
cuisti. Et dicet vobis, Nescio vos, vnde
sitis: discedite à me oēs operarij iniqui
tatis. Ibi erit fletus & stridor dentū: cū
videritis Abraham & Isaac & Iacob, &
oēs Prophetas in regno Dei, vos aut̄ ex
pelli foras. Et veniēt ab Oriēte & Occi
dēte & Aquilone & Austro: & accubēt
in regno Dei. Et ecce sunt nouissimi qui
erūt primi, & sunt primi, qui erūt nouis
simi. In ipsa die accesserunt quidā Pha
R rīsēo-